

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Jeřábka a soudkyně JUDr. Evy Kotrbaté a JUDr. Nataši Loužilové ve věci

žalobkyně: **MUDr. [REDACTED] [REDACTED]** narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED] [REDACTED]
zastoupená advokátem Mgr. Miroslavem Němcem
sídlem Borská 588/13, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Broker Consulting, a.s.**, IČO 25221736
sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Tomáškem, LL.M.
sídlem Kyjevská 1228/77, 326 00 Plzeň

o 437 804 Kč s příslušenstvím (žaloba podle části páté o. s. ř.)

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 12. 3. 2019, č. j. 14 C 273/2018-88

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I, II a IV potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni na nákladech odvolacího řízení 8 228 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Miroslava Němce.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 437 804 Kč s úrokem z prodlení ve výši 90 909 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku

(výrok I). Vyslovil, že výrokem I rozsudku se zcela nahrazuje nález finančního arbitra č. j. [REDAKCE] ze dne 25. 1. 2018 ve výroku II a dále rozhodnutí o námitkách, vydané finančním arbitrem pod č. j. [REDAKCE] ze dne 9. 5. 2018 ve výroku I (výrok II). Řízení částečně zastavil v rozsahu návrhu na zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 437 804 Kč od 9. 3. 2016 do zaplacení, a to v rozsahu, v němž úrok z prodlení přesahuje částku 90 909 Kč (výrok III). Žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 19 456 Kč do 3 dnů od právní moci rozhodnutí k rukám zástupce žalobkyně (výrok IV). V odůvodnění rozsudku uvedl, že žaloba byla podána ve lhůtě uvedené v § 247 odst. 1 o. s. ř. Ve smyslu § 250 e) odst. 2 o. s. ř. vzal prvoinstanční soud za svá skutková zjištění finančního arbitra. Dospěl k závěru, že o věci mělo být rozhodnuto jinak, proto podle § 250j o. s. ř. rozhodl ve věci rozsudkem a tím nahradil nález finančního arbitra v žalobou dotčené části. Soud se ztotožnil se závěrem finančního arbitra ohledně porušení povinnosti vázaného zástupce žalovaného jednat s řádnou péčí, kdy vázaný zástupce [REDAKCE] [REDAKCE] svým úmyslným jednáním se zjevným cílem získání vlastní provize porušil povinnost jednat s řádnou péčí, čímž žalobkyni způsobil škodu vynaložením zbytečných nákladů za vstupní poplatek v souvislosti s uzavřením nové smlouvy ve výši 219 519 Kč a v souvislosti s navýšením investice poplatek ve výši 218 293 Kč. Spoluzavinění na straně žalobkyně soud neshledal, neboť závěr o spoluzavinění je namístě jen tehdy, pokud lze konstatovat, že žalobkyně zaviněně porušila některou ze svých povinností. Finanční arbitr založil své rozhodnutí na úvaze, že žalobkyně porušila prevenční povinnost dle § 415 občanského zákoníku, přičemž porušení prevenční povinnosti v jejím případě definoval jako nedostatek opatrnosti a obezřetnosti ve vlastních finančních záležitostech. Z takto podaného obecného hodnocení jednání žalobkyně nelze dovodit porušení konkrétní povinnosti ve smyslu § 415 občanského zákoníku. Žalobkyně jako osoba méně znalá v dané oblasti si nepočínala neobezřetně, neboť se v dané věci obrátila na odborníka a profesionála, který se k dané odbornosti hlásil, a jeho doporučením se řídila. Protože na straně žalobkyně dle názoru soudu nelze shledat porušení právní povinnosti, nelze tak na její straně dovodit ani spoluúčast na vzniklé škodě. Za škodu tak v plné výši odpovídá žalovaný. Nárok žalobkyně není promlčen, neboť daný právní vztah podléhá obchodnímu zákoníku (§ 261 odst. 3 písm. c)) a promlčuje se dle ustanovení § 389 obchodního zákoníku v subjektivní promlčecí době v trvání 4 let. Protože tedy prvoinstanční soud dospěl k závěru, že o věci mělo být rozhodnuto jinak, postupem dle § 250j o. s. ř. rozhodl rozsudkem a nahradil tím nález finančního arbitra v žalobou dotčené části. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o. s. ř. Protože žalobkyně byla v řízení neúspěšná pouze ve nepatrné části, byly jí přiznány náklady řízení v plné výši za zaplacený soudní poplatek a výdaje v souvislosti se zastoupením advokátem, celkem ve výši 19 456 Kč.

2. Proti rozsudku podal odvolání žalovaný. Pokud se týká otázky spoluzavinění žalobkyně na vzniklé škodě a míry spoluzavinění žalobkyně na vzniklé škodě, žalovaný se se závěry soudu prvního stupně nezotožnil. Finanční arbitr shledal, že žalobkyně porušila prevenční povinnost tím, že nebyla dostatečně opatrná a obezřetná ve vlastních finančních záležitostech, neřešila rozpor mezi svou skutečnou finanční situací a informacemi obsaženými v investičním dotazníku, v záznamu o schůzce a investiční modelaci a neověřila si základní informace o nákladových vlastnostech produktu. Žalobkyně musela vědět o tom, že celková výše jejích závazků uvedená v záznamech o schůzce ve výši 0 Kč byla nepravdivá. Žalobkyně neměla s ohledem na své pravidelné měsíční výdaje, které rozhodně nečinily 0 Kč, volné peněžní prostředky na to, aby mohla původní i nový produkt hradit současně. Žalobkyně tedy v průběhu jednání se zástupcem žalovaného neposkytla pravdivé informace o svém finančním zázemí. Z toho žalovaný dovozuje, že je zcela racionální závěr finančního arbitra o tom, že žalobkyně nepostupovala obezřetně. Závěr soudu prvního stupně, že nemůže být dáno spoluzavinění žalobkyně, tedy žalovaný považuje za nesprávný. Má za to, že míra 50 % spoluzavinění je s ohledem na skutkové okolnosti přijatelná. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil a žalobu zamítl.
3. Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně. Odvolání žalovaného v podstatě stojí na závěru, že žalobkyně při vyplňování a sepisování

investičního dotazníku a záznamu o schůzce a investiční modelaci (které vyplňoval zástupce žalovaného) uvedla nepravdivé a nesprávné údaje a tím si vlastně do jisté míry podle názoru žalovaného z 50 % způsobila škodu sama. Tuto argumentaci žalovaného je třeba označit za zcela lichou, neboť jakékoliv údaje v investičním dotazníku nebo v záznamu o schůzce a investiční modelaci neměly na vznik škody žalobkyně žádný vliv. Zástupce žalované nedal žalobkyni žádnou možnost volby z více rozhodnutí, nýbrž rovnou coby profesionál doporučil žalobkyni ukončit investování na produktu, který měla uzavřený (a na němž měla předplacené poplatky) a doporučil uzavřít náhradní jediný produkt jako finančně nejvýhodnější produkt pro žalobkyni (ačkoliv na něm žalobkyně fakticky investovala do totožných fondů jako na dřívějším produktu, ale musela zaplatit nové vstupní poplatky, z čehož měl samozřejmě zástupce žalovaného další provizi). Žalobkyně poukázala i na rozsudek Nejvyššího soudu ČR 25 Cdo 4199/2013 a navrhla potvrzení rozsudku.

4. Odvolací soud k odvolání žalovaného přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v části odvoláním napadené, a to včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 o. s. ř. Přihlédl k obsahu odvolání žalovaného i k vyjádření žalobkyně k tomuto odvolání a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není možno považovat za důvodné.
5. Prvoinstanční soud přezkoumával rozhodnutí finančního arbitra. Jednalo se tedy o řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem podle části páté o. s. ř. Dovodil, že žaloba byla podána ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 247 odst. 1 o. s. ř. Vzal za svá skutková zjištění finančního arbitra ve smyslu § 250e odst. 2 o. s. ř. Protože žalobkyni vznikla škoda v důsledku nové smlouvy ze dne 6. 2. 2013 uzavřené se společností G [REDACTED], a.s., je třeba vycházet v souladu s § 3028 odst. 3 občanského zákoníku z dosavadních právních předpisů. Podle § 420 odst. 1 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. platného do 31. 12. 2013 každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti. Podle odstavce 2 téhož paragrafu škoda je způsobena právnickou osobou anebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použila. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají; jejich odpovědnost podle pracovněprávních předpisů tím není dotčena. Podle § 441 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.
6. Finanční arbitr v nálezu, jakož i v rozhodnutí o námitkách proti nálezu uvedl, že vázaný zástupce žalovaného [REDACTED] doporučil žalobkyni sjednání rámcové smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v situaci, kdy žalobkyně již rámcovou smlouvu o investičních službách sjednanou měla a k investicím ji běžně používala. Současně jí doporučil uzavřít za účelem nákupu investičních nástrojů, které si mohla žalobkyně opatřit prostřednictvím stávající smlouvy Conseq, kterou měla uzavřenu dne 28. 4. 2008 se společností Conseq Investment Management, a.s. Následně po uzavření smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů doporučil vázaný zástupce žalovaného žalobkyni bez jakýchkoliv objektivních důvodů zvýšit měsíční pravidelnou investici se současným zvýšením cílové částky investování. Žalobkyně tak musela zbytečně zaplatit vstupní poplatek ve výši 219 512 Kč a dále poplatek za navýšení cílové částky investice ve výši 218 293 Kč. Neoprávněné a nevhodně poskytnuté investiční poradenství vázaného zástupce žalovaného bylo zásadním činitelem a podstatnou skutečností, která vedla ke vzniku škody žalobkyně. Vázaný zástupce žalovaného nejednal v souladu s § 32a odst. 7 zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu ve znění platném k 29. 6. 2013, když podle tohoto právního ustanovení je vázaný zástupce povinen vykonávat činnost, k níž je zavázán, s vynaložením odborné péče. Žalovaný jako investiční zprostředkovatel pak je povinen poskytovat investiční služby s odbornou péčí. Vynaložení odborné péče především znamená, že investiční zprostředkovatel jedná kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníků (§ 32 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu ve znění platném k 29. 6. 2013).

7. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že nelze dovodit spoluzavinění žalobkyně jako poškozené na vzniku škody. Žalovaný dovozuje, že žalobkyně nebyla dostatečně opatrná a obezřetná, když neřešila rozpor mezi svou skutečnou finanční situací a informacemi obsaženými v investičním dotazníku, záznamu o schůzce a investiční modelaci. Vytýkal, že žalobkyně v předsmulvné dokumentaci uváděla, že celková výše jejich závazků je 0 Kč. Je třeba zdůraznit, že vázaný zástupce žalovaného ██████████ ██████████ byl podrobně informován o investicích žalobkyně, konkrétně o smlouvě o nákupu podílových listů, kterou měla žalobkyně uzavřenu se společností Conseq Investment Management, a.s. Podle tvrzení žalobkyně, které nebylo nikterak vyvráceno, pak žalobkyně pouze podepisovala vyplněnou předsmulvné dokumentaci. Navíc pokud jde o formulář záznamu o schůzce, pak v kolonce základní ukazatele finanční situace klienta má být doplněn údaj o celkové výši závazků. Tyto závazky jsou však charakterizovány jako úvěry apod. Je třeba přisvědčit žalobkyni, že pokud investovala do podílových listů na základě stávající smlouvy Conseq, nelze toto považovat za závazek, který by měl být v záznamu o schůzce uváděn. Údaje v předsmulvné dokumentaci tak nemohly nikterak přispět ke vzniku škody žalobkyně. Nelze také dovodit, že by žalobkyně nebyla dostatečně bdělá a obezřetná, pokud spoléhala na doporučení vázaného zástupce žalovaného jako odborníka a neověřila si výhodnost či nevýhodnost nové investice, tedy uzavření nové smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů se společností G ██████████ a.s.
8. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadené části jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil, a to včetně zákona odpovídajícímu výroku o nákladech řízení, když v podrobnostech je možno na vyčerpávající odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně plně odkázat.
9. Úspěšné žalobkyni byly přiznány i náklady odvolacího řízení dle § 142 odst. 1 za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Náklady odvolacího řízení úspěšné žalobkyně sestávají z odměny za 2 úkony právní pomoci po 3 100 Kč (§ 7 bod 5, § 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a to vyjádření k odvolání a účast na odvolacím jednání. Po připočtení náhrady za 2 režijní paušály po 300 Kč a 21 % DPH ze součtu uvedených částek činí náklady odvolacího řízení celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Pokud by rozsudek odvolacího soudu závisel na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak, bylo by proti rozsudku odvolacího soudu přípustné dovolání, které by bylo třeba podat do dvou měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Okresního soudu Plzeň-město.

Plzeň 23. října 2019

JUDr. Zdeněk Jeřábek v. r.
předseda senátu